

forudsætter, at kommunernes økonomi er i orden?

Og er hr. Thulesen Dahl ikke også enig i, at der i det offentliges tilskud til de handicappede oprindeligt var tale om otte niendedele, og at det så i sidste ende blev ændret til syv niendedele, så der er tale om en fordobling? Jeg har nemlig lagt mærke til, at forskellige repræsentanter for Dansk Folkeparti har talt om, at det nu kun var en forøgelse på 10 pct. Jeg har også tidligere konstateret, at der er folk i Dansk Folkeparti, der ikke har det så nemt med procenterne, men jeg ved også, at hr. Thulesen Dahl er god til at regne. Så kan vi ikke få bekræftet, at når man bevæger sig fra otte niendedele til syv niendedele som tilskud, er der tale om en fordobling?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er ganske interessant at se, hvordan partier, der kommer i en ny rolle, pludselig skifter så dramatisk, som vi lige nu ser med Dansk Folkeparti. Havde det ikke været den her situation, havde vi hørt tale om fuldstændig uanstændige nedskæringer, som der er påvist ganske mange af i debatten her i dag. Dansk Folkeparti vælger i dag at forsvare dem alle sammen.

Det, jeg synes var mere interessant, var hr. Kristian Thulesen Dahls meget åbne erkendelse af, at det med ældreområdet er bluff – bluff på den måde, at man giver noget, men man tager endnu mere. Det, jeg sagde, var, at jeg tror, at de gamle er ligeglade med regnestykkerne frem og tilbage. Jeg tror, de er optaget af enderegnestykket, nemlig får vi bedre hjemmehjælp, eller får vi dårligere hjemmehjælp? Det er der, jeg synes hr. Kristian Thulesen Dahl meget åbenhjertigt går ud og anerkender, at det her er bluff.

Og det sidste: Det har været bemærkelsesværdigt, at Dansk Folkepartis ordfører ikke har nævnt de allerdårligst stillede, de hjemløse, de udstødte, de sindslidende, alle de andre rigtig, rigtig dårligt stillede i det her samfund, med et eneste ord. Hvis man husker Dansk Folkepartis tidligere historier på de punkter, er det altså bemærkelsesværdigt.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg må konstatere, at hr. Kristian Thulesen Dahl har fundet på et nyt svar i forhold til i går, nemlig at tale om noget andet, når der var tale om ændringsforslagene på det sociale område. Rea-

liteten var, at der ikke er noget ændringsforslag. Dansk Folkeparti har ikke fået en krone ekstra på det sociale område ved finanslovaftalen. Det er derfor, det undrer os, at der bliver talt så meget om det, for det lyder, når vi nu taler om finanslovaftalen – i går talte vi om ændringsforslagene, i dag taler vi om det hele – som om Dansk Folkeparti på det område virkelig har gjort sig umage for at få noget og har fået noget. Nej, der er ikke én krone ekstra.

Heller ikke de 500 mio. kr. går jo til de ældre. Det siger man ganske vist hele tiden: De 500 mio. kr. går til de ældre. Nej, det er ikke til de ældre. Det er til kommunerne, og de vil selvfølgelig som en del af deres opgave bruge dem på ældreområdet, for af de 650 mio. kr., de skal lade være med at bruge, var de jo også nødt til at lade være med at bruge nogle af dem på ældreområdet. Men det er jo det der med, at frem og tilbage er lige langt. Det er heller ikke 500 mio. kr. til de ældre.

Derfor er pointen: Dansk Folkeparti har stor indflydelse, fordi regeringen har valgt at lægge hele sin politik op til Dansk Folkeparti, men Dansk Folkeparti har faktisk ikke fået udmøntet noget af det, de ønskede i form af finanslovaftalen. Man er gået i en musefældeklousul. Det har sådan set været budskabet både i går og i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl. Og de næste tre er hr. Søren Søndergaard, hr. Ole M. Nielsen og hr. Henrik Sass Larsen. For de tre gælder det, at det er anden og sidste korte bemærkning til hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil lige starte med hr. Villy Søvnald, for jeg synes, det er ganske tankevækkende, at hr. Villy Søvnald nu siger før valget og efter valget. Hvis vi nu skræller alt det der partitaktiske spil væk, så er det vel sådan, at Dansk Folkepartis rolle i dag stort set er den rolle, som SF havde over for SR-regeringen. Det vil sige, at mulighederne for at påvirke, mulighederne for at komme ind med tanker og få indført nogle ting, gennemført nogle ting, vel nogenlunde er på samme niveau. SF kunne også lave flertal uden om SR-regeringen, hvis man ville. Vi kan lave flertal sammen med S-SF, hvis vi vil, og hvis S-SF vil. Sådan er vilkårene vel.

Når der nu nævnes nogle grupper i det danske samfund, som er udsatte, og som ikke får til-